

Vitajte , milí poslucháči, pri ďalšom pokračovaní našich spoločných úvah nad božím slovom.

Vačšina ľudí stavia svoje presvedčenie na niečom, čo má hodnotu a zmysel. Každý, kto staví všetko na jednu kartu, chce si byť istý, že jeho plán má reálny základ, ktorý ho dovedie k cieľu. Bolo by tragické, keby človek žil v presvedčení, že ide správnou cestou a na konci života by zistil, že všetko zasvätil falošnej nádeji. My, kresťania, budujeme naše životy na základe viery v pravdivosť Písma. Ale ako si môžeme byť istí, že sme neverili len starodávnym príbehom, ktoré boli zapísané spoločenstvom židovských zákonníkov? A nielen to. Ako vieme, ktorý výklad Písma je ten správny, keď existuje toľko jazykov a denominácií? Nechápeme Písmu každý tak trochu podľa svojho? Ved' aj niektorí znovuzrodení kresťania niekedy hovoria, že si presným významom Písma nemôže byť nikto istý. Dokonca si netrúfajú tvrdiť, že jedine Biblia je zdrojom pravdy. Svet považuje presvedčených veriacich za neznášanlivých fundamentalistov a jednotlivcov obviňujú z pýchy a arogancie. Kto má pravdu? Môžeme vôbec niečo tvrdiť s istotou? Prečo by mala byť iba Biblia nositeľom jedinej a neomylnnej pravdy?

V minulom programe sme vychádzali z toho, že základom našej viery je Pán Ježiš Kristus a dôkazom pravosti viery je svedectvo apoštolov, ktoré poznáme z Novej zmluvy. Dnes sa zmyslíme nad druhou a rovnako dôležitou súčasťou dôkazov, ktorými sú je prorocké slová Staré zmluvy, ktoré sa už naplnili a ešte sa naplnia. Apoštol Peter o spoľahlivosti Písma hovorí:

2 Petrův 1:19-21 *Aj máme pevnejšie slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietiacu na šerom mieste, dokiaľ by sa nerozvidnel deň, a nezišla dennica vo vašich srdciach, 20 vediac najprv to, že niktoré proroctvo Písma nedeje sa z vlastného rozlúštenia budúcnosti. 21 Lebo nikdy nebolo proroctvo vynesené vôľou človeka, ale Svätým Duchom súc nesení hovorili svätí Boží ľudia.*

Apoštol Peter vyzýva veriacich, aby venovali pozornosť Božiemu slovu ako svetlu, ktoré svieti do tmy, a bude nás sprevádzať životom až do konca, teda do dňa druhého príchodu Pána Ježiša Krista. Božie slovo nie je len ľudské svedectvo o udalostiach v minulosti, ale je svetlom v prítomnosti i budúcnosti. Keďže ide o inšpirované Božie slovo (21), je pre nás svetlom

dodnes. Práve to nás privádza k zamysleniu nad náročnými miestami Písma a ich výkladu. Aby sme výklad správne aplikovali do života, musíme sa držať istých pravidiel výkladu Písma. Prvým predpokladom je nasledovné:

1. Základy viery vychádzajú z Božieho slova. Tu nehovoríme len o vierohodnosti svedectva apoštolov, ale všetko, čo sa týka Božieho plánu spasenia človeka je zaznamenané v Písme. Apoštoli dosvedčovali, že proroci Starého zákona nám postúpili pravdivé informácie o budúcich udalostiach. Proroctvá Starého zákona sa týkali prvého príchodu Mesiáša, kde bolo napísané do detailu všetko o Ježišom narodení, utrpení, smrti i vzkriesení. Bolo predpovedané, že Mesiáš sa narodí z panny (Iz 7:14), že bude z kmeňa Juda (2 Sam 7:16), narodí sa v meste Betleheme (Mic. 5:2). Jeho služba bude verejne oznámená predchodcom Jánom Krstiteľom. Proroctvo hovorí o Ježišovej službe, zázrakoch, Jeho triumfálnom vstupe do Jeruzalema na oslíku. Žalm 22, ktorý bol vypracovaný stáročia predtým, než sa ukrižovanie stalo nástrojom popravy zločincov, opisuje nielen Ježišovu smrť na kríži, ale do podrobnosti všetko, čo túto udalosť predchádzalo aj nasledovalo. Je opísaný posmech tých, ktorí Ježiša obvinili a vydali na smrť, aj losovanie vojakov o Jeho šaty. Aj keď bol Ježiš ukrižovaný medzi dvoma lotrami, bol pochovaný v hrobe bohatého muža:

***Izajáš 53:9** A dali mu s bezbožnými jeho hrob i s bohatým, keď zomrel ukrutnou smrťou, preto, že nespáchal nijakej neprávosti, ani ľsti nebolo nikdy v jeho ústach.*

Všetky tieto proroctvá sa naplnili v živote jedného konkrétneho človeka. Nejednen matematik sa zaoberal pravdepodobnosťou naplnenia proroctiev. Šanca na splnenie viac než 300 proroctvo je matematicky tak minimálna, že pred ňou musí kapitulovať i najväčší skeptik. Ale to samo o sebe k viere nestačí. Bez Božieho nadprirodzeného zásahu do nášho života sa nikto nezaobíde. On dáva oči k videniu a uši na počúvanie. Len tak aj nám zažiarí lampa v temnotách a nezablúdime. Písmo hovorí o svete ako o mieste temnoty a morálneho úpadku. Keď prídeme ku Kristovi, Písmo sa pre nás stane svetlom a ukazuje, ako máme žiť z viery, aby sme nepodľahli hriešnym nástrahám a aby sme svojim životom prinášali Hospodinovi česť a slávu. Preto:

2. Musíme venovať pozornosť Božiemu slovu, ktoré hovorí o nastávajúcom súde. Proroctvá Novej zmluvy sa týkajú druhého príchodu Pána Ježiša Krista a "toho dňa" v budúcnosti, ktorý bude Božím dňom súdu a spasenia. Apoštol Peter sa odvoláva na spoľahlivé slovo

prorokov. Keď sa naplnilo všetko, čo sa týkalo narodenia, ukrižovania a vzkriesenia Pána Ježiša Krista a čo nám proroci odovzdali v Starom zákone, venujme pozornosť tomu, čo je pre nás ešte budúcnosťou, aby sme nežili v temnote nevedomosti. Písmo hovorí o svete ako o mieste temnoty a morálneho úpadku. Temnota v živote človeka neznamena len nedostatok svetla, ale vzťahuje sa aj k vlastnostiam označovaným ako špina, nečistota alebo odpornosť. Aby sme v temnotách hriešneho sveta nezhynuli, musíme mať svetlo Božieho slova, ktoré sa stane naším spoľahlivým sprievodcom. Keď prídeme ku Kristovi, Písmo nám ukáže, ako môžeme žiť z viery, aby sme nepodľahli hriešnym nástrahám a aby sme svojim životom prinášali Hospodinovi česť a slávu. "Ten deň", ktorý veriaci poznajú aj pod názvom "Deň Pána", bude dňom radosti a odmeny, ale pre tých, ktorí Kristom pohrdajú, ktorí pochybujú o Jeho Božstve a svojimi výmyslami znižujú Jeho majestát, pre tých to bude deň súdu, pomsty. To nie je strašenie, ale výstraha, aby sme boli pripravení:

Lukáš 21:34-36 *A vystríhajte sa, aby snád' vaše srdcia neboly obťažené obžerstvom a opilstvom a starosťami o tento život, a náhle by prišiel na vás ten deň. 35 Lebo príjde jako osídlo na všetkých, ktorí bývajú na tvári celej zeme. 36 Preto teda bdejte každého času, modliac sa, žeby ste boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo sa to má diať, a postaviť sa pred Synom človeka.*

Apoštol Peter vyzýva veriacich k bdlosti, pripravenosti a uisťuje ich, že nejde o nejaké skryté a neviditeľné duchovné pôsobenie, ale o skutočný deň, kedy uvidíme svojho Spasiteľa v sláve na vlastné oči.

Skôr než prejdeme k ďalšiemu bodu, dovoľte mi, aby som vám položil osobnú otázku. Venujete pozornosť lampe a svetlu, ktoré svieti v temnote našich dní? Beriete Písmo pravidelne do ruky a prijímate ponaučenia, ktoré sú tak dôležité pre rast viery a zbožný život? Ste sami svetlom tomuto svetu? Žijete s vedomím, že budete skladať pred Hospodinom účty zo svojho života? Čaká vás nebeská odmena? Žijete v bázni pred Hospodinom s vedomím, ako o tom hovorí ap. Pavol v

2 Korinským 5:10 : *Lebo my všetci sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby si jeden každý odniesol to, čo načo vykonal skrze telo, už či bolo dobré či zlé.*

Máte solídne základy viery alebo životom len tak plavíte a dúfate, že ste celkom slušní ľudia a dúfate, že Hospodin bude mať pochopenie pre vaše slabosti? Hospodin nie je relativista, preto:

3. Božie slovo musíme interpretovať správne, pretože nejde len o to, aby sa nám dobre žilo, ale aby sme vo viere vytrvali až do konca. Výklad alebo interpretácia Písma a zvlášť pasáží, ktoré sa týkajú druhého príchodu Pána Ježiša, nie je vôbec ľahká úloha. Svojoľne deformovaný výklad Písma, nepochopenie a mylná interpretácia spôsobila mnohokrát v radoch úprimných veriacich katastrofy. Preto nám apoštol Peter pripomína:

2 Petrúv 1:20-21 *vediac najprv to, že niktoré prorocstvo Písma nedeje sa z vlastného rozlúštenia budúcnosti. 21 Lebo nikdy nebolo prorocstvo vynesené vôľou človeka, ale Svätým Duchom súc nesení hovorili svätí Boží ľudia.*

Písma nemôžeme vykladať subjektívne, len podľa toho čo vnútorne cítime, či podľa osobných preferencií, ale objektívne, podľa skutočného významu textu v súvislostiach. Výklad, ktorý by reflektoval naše subjektívne interpretačné schopnosti by mohol viesť ku skresľovaniu skutočnosti. S Písmom nemôžeme nakladať podľa našej ľubovôle, ale musíme ich vidieť v historických súvislostiach skôr, než budeme aplikovať určité závery do dnešných dní. Ale ako na to? Takmer s istotou môžeme povedať, že Biblia väčšinou interpretuje sama seba. Aj keď slová Písma zapísali na to poverenie určití ľudia, Duch Boží mal nad nimi takú moc, že sa stali nástrojom a boli plne podriadení Jeho vedeniu a pôsobeniu. Vo väčšine textov ponecháva Boh pisateľom osobný štýl. Vyjadrovacie schopnosti jednotlivých autorov zodpovedajú ich skúsenosti, ale v konečnej podobe vyjadrujú vždy presne to, čo chcel Boh skrze ne oznámiť alebo zjaviť. V Starom zákone zapisovatelia inšpirovaných textov sami hovoria viac než 3800 x, že ide o Božie slovo.

Podstata kresťanskej viery má pevné základy, inak by nepretrvala útoky toho Zlého, ktorý sa od začiatku snaží zmariť Kristovo dielo. Satan už v knihe Genesis útočí na vzťah medzi Bohom a človekom. Pochybnosti a nevieru sú jeho tromfy. S oboma sa dodnes stretávajú nielen neveriaci, ale aj veriaci. Satan a falošní učители ovládajú svet okolo nás a úspešne prenikajú aj do cirkví. Miesto Božieho svetla ponúkajú intímne osvetlenie v podobe bezbožných filozofií. Preto je dôležité, aby naša viera bola vždy v harmonickom súlade s učením Písma, aj keby sme mali zostať osamelí, vysmievaní alebo prenasledovaní. Božie slovo má moc prekonať všetky útoky a nástrahy sveta. Kto vytrvá až do konca, môže s dôverou čakať na ten deň, kedy sa všetko dovŕši druhým príchodom nášho Pána a Spasiteľa.